

РЕШЕНИЕ

№ 5689

гр. София, 11.10.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 31.05.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер 2395 по описа за 2017 година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“ против решение № 02-03-78/17.02.2017г. на главния секретар на президента на Република България, както и против мълчалив отказ по искане за достъп до обществена информация. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е отчасти основателна.

Процесното решение е постановено по заявление на жалбоподателя с вх. № 63-00-14/06.02.2017 г. за предоставяне на достъп до обществена информация от президента на Република България в качеството му на задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Исканата информация е описана, както следва: 1. „Заглавието, сигнатурата и съдържанието на документа или документите, известни като „стенограмата КТБ“ от консултациите при президента Росен Плевнелиев за съдбата на Корпоративна търговска банка и финансовото състояние на държавата, проведени с парламентарните партии на 29.06.2014г.“

2. „Заглавието, сигнатурата и съдържанието на стенограмата или стенограмите от консултациите при президента Росен Плевнелиев за съдбата на Корпоративна търговска банка и финансовото състояние на държавата, проведени с парламентарните сили и изпълнителната власт на 14.07.2014 г.“

3. „Ако исканата информация или част от нея е класифицирана или определена официално за правнозащитена тайна, в такъв случай моля да ни бъде предоставена информация дали това е сторено от администрацията при президента Росен Плевнелиев или при президента Румен Радев, както и данни за акта или актовете, с които тя е определена за такава - дата, длъжност и имена на лицата, които са се подписали.“

По така направеното искане е постановен отказ с процесното решение, в което са изложени следните мотиви. В Администрацията на президента е създадена и се съхранява Стенограма от проведените на 29.06.2014 г. консултации при президента Росен Плевнелиев с парламентарно представените политически сили и партиите, които имат представители в Европейския парламент. Разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ЗДОИ допуска правото на достъп до обществена информация да бъде ограничено, когато информацията е защитена тайна в случаите, предвидени със закон. По време на консултациите при президента на 29.06.2014 г., на които са присъствали председателят на Народното събрание, министър-председателят, представители на парламентарно представените политически сили и партиите, които имат представители в Европейския парламент, управителят и подуправителят на Българската народна банка, са обсъдени опитите за дестабилизиране на банковата система и необходимите мерки за гарантиране на банковата стабилност в страната. Представен е анализ на ситуацията от Управителя на Българската народна банка. В стенограмата от проведените консултации се съдържа информация от категорията „професионална тайна“ по Закона за кредитните институции (ЗКИ). В ЗКИ е дефинирано понятието за професионална тайна: „информацията, която БНБ придобива или създава за целите на банковия надзор или във връзка с него“ (чл. 63, ал. 1). Професионалната тайна е от категориите информация, публичният достъп до които е ограничен на основание ЗКИ, който се явява специален по отношение на ЗДОИ. Издателят на процесното решение приел също, че тъй като поисканият документ съдържа информация, която е защитена от закона тайна, хипотезата за надделяващ обществен интерес в случая не е приложима. Достъпът до исканата от заявителя информация касаещ съдържанието на стенограма от проведените на 29.06.2014 г. консултации при президента е ограничен по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДОИ и е основание за отказ за предоставянето ѝ, съгласно чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ. На официалната интернет страница на Президентството е публикувано изявлението на президента Росен Плевнелиев, с което е предоставена информация за проведените консултации в обем, осигуряващ удовлетворяване на обществения интерес към тях. Стенограмата от консултациите представлява един документ, поради което избирателен достъп, съответно - предоставянето на частични сведения за съдържанието му, е недопустимо. Посочва се в обстоятелствената част на решението и, че в Администрацията на президента е създадена и се съхранява Стенограма от проведената консултативна среща при президента на Република България Росен Плевнелиев с парламентарно представените политически партии в 42-то Народно събрание и изпълнителната власт за финансовото състояние на страната от 14.07.2014 г. Документът е класифициран в съответствие с изискванията на Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ) и Правилника за прилагане на Закона за защита на класифицираната

информация (ППЗЗКИ). Документът е маркиран с гриф за сигурност с ниво на класификация „поверително“ от 28.07.2014 г., съгласно разпоредбата на чл. 28 от ЗЗКИ, във връзка с Приложение № 1 към чл. 25 от ЗЗКИ.

Издателят на процесното решение приел, че посочената Стенограма съдържа класифицирана информация по смисъла на чл. 25 от ЗЗКИ, достъпът е ограничен по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДОИ и поради това приел, че е налице основание за отказ за предоставянето ѝ, съгласно чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ, както и, че публикуваното изявление на президента Росен Плевнелиев от 14 юли 2014 г., с което е предоставена информация за проведените консултации е в обем, осигуряващ удовлетворяване на обществения интерес към тях. Приел също, че не са налице предпоставките на чл. 37, ал. 2 от ЗДОИ за предоставяне на частичен достъп до информация. Документът е класифициран, поради което избирателен достъп, съответно - предоставянето на частични сведения за съдържанието му, е недопустимо.

В производството пред съда е представено заверено копие от Указ № 52/23.01.2017г., от чието съдържание се установява, че реразглеждането и решаването на заявленията за достъп до обществена информация е възложено на главния секретар на президента на Републиката. От констатацията, направена в открито съдебно заседание на 31.05.2017г. се установява, че дешифровката на стенограма от консултативна среща, проведена при президента на Република България на 14.07.2014 година от 14,00 часа е документ, означен с гриф „Поверително“ дата на класифициране - 28.07.2014 година; основание за класифициране - Приложение № 1 към чл.25 от Закона защита на класифицираната информация /ЗЗКИ/, Раздел II, т. 26 и Раздел III, т.1. Съгласно посочените определения, това са съответно «Материали на Министерския съвет, касаещи стратегическия потенциал на държавата, както и правителствени стратегически поръчки, свързани с националната сигурност, и тяхната реализация» и «Документи за преговори по сключване на финансови договори от общодържавно значение, чието разкриване би могло да увреди националната сигурност».

Съгласно чл.34, ал.1, т.3 ЗЗКИ, за защита на класифицираната информация с гриф за сигурност „Поверително“ се определя 5-годишен срок, считано от датата на създаването ѝ. Посочва се в ал.3, че след изтичане на сроковете по ал. 1 и 2 нивото на класификация се премахва и достъпът до тази информация се осъществява по реда на ЗДОИ. Поради това съдът в настоящия състав намира, че не е от значение за решаване на спора правилото на чл.35, ал.4 ЗЗКИ, сочено от страна на жалбоподателя, тъй като то създава вътрешнослужебно задължение на лицето по чл.31, ал.1 ЗЗКИ, но е неотносимо към реда за достъп до обществена информация.

Съдът в настоящия състав споделя възприетото в съдебната практика виждане, че разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от Закона за кредитните институции (ЗКИ) има характер на легално определение и не съставлява правно основание за постановяване на отказ по искане за достъп до обществена информация. Съгласно чл.37, ал.2 от ЗДОИ, се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен. Ето защо, дори да не е възможно предоставянето на пълния текст на консултациите, то в процесното решение макар да е заявено, че не е възможно предоставяне на частичен достъп, в действителност не се установяват обстоятелства, обосноваващи извод в този смисъл. Ако е намерил, че текстът съдържа части, които евентуално представляват професионална тайна по смисъла на сочената разпоредба на чл.63, ал.1 от ЗКИ, и имащи пряка относимост към нея, задълженият по чл.3 ЗДОИ субект е бил длъжен да ги премахне, и предостави онази част от информацията, която

позволява на заявителя да си състави мнение за дейността му. Това очевидно е възможно, тъй като заявлението е отправено до задължен по ЗДОИ субект, който не съставлява кредитна институция, а обществената информация по определението на чл.2, ал.1 ЗДОИ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Ето защо, отказът по т.1 от процесното решение е незаконосъобразен.

В частта по т.2 от процесното решение отказът е обоснован с класифициране на търсения документ, което обстоятелство беше установено по делото. Случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, които представляват основания за отказ за предоставяне на обществена информация са, когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон както и в случаите по чл. 13, ал. 2 ЗДОИ; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Настоящият състав намира, че изключението в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3 /§ 1, т.6 ДР ЗДОИ/ намира приложение само за преодоляване несъгласието на третото лице в случаите по т.2 на чл.37, ал.1 ЗДОИ. Ето защо, отказът да бъде предоставена класифицирана информация е законосъобразен.

Наред с това, на основание чл.142, ал.2 АПК, следва да бъдат взети предвид обстоятелства, настъпили след постановяване на процесното решение, а именно, публикуването на двете стенограми, общодостъпни и понастоящем на интернет страницата на Президента на Република България, на адреси съответно: <https://www.president.bg/docs/1497024633.pdf> и <https://www.president.bg/docs/1499433948.pdf>. Ето защо, процесното решение следва да бъде отменено изцяло, а преписката не следва да бъде изпращана за ново произнасяне на ответника.

С жалбата е оспорен и мълчалив отказ по третото искане, формулирано в заявление вх. № 63-00-14/06.02.2017 г., а именно: „Ако исканата информация или част от нея е класифицирана или определена официално за правнозащитена тайна, в такъв случай моля да ни бъде предоставена информация дали това е сторено от администрацията при президента Росен Плевнелиев или при президента Румен Радев, както и данни за акта или актовете, с които тя е определена за такава - дата, длъжност и имена на лицата, които са се подписали.“ Макар в решението да не е налице изрично произнасяне по това искане, отчасти информацията е предоставена – а именно, в текста на решението е посочено, че класифицираният документ е маркиран с гриф за сигурност с ниво на класификация „поверително“ от 28.07.2014г.; съответно, заявителят с оглед посочената дата е бил информиран и за това, от администрацията на кой президент е сторено това. Що се отнася до длъжността и имената на лицата, които са се подписали, то тази информация не отговаря на определението на чл.2, ал.1 ЗДОИ, не е обществена и предоставянето ѝ не е дължимо. По тези съображения, съдът в настоящия състав намира, че оспорването на мълчаливия отказ по това искане е неоснователно.

С оглед изхода на делото исканията на страните за възстановяване на направените разноски следва да бъдат уважени съразмерно, съответно – 5 лв. за жалбоподателя,

представляващи половината от платената от него държавна такса, и 50 лв. – възнаграждение за юрисконсулт, която сума представлява половината от минимума, предвиден в чл. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, приложима съгласно чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс. Видно от чл.5, ал.1 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2017г., Администрацията на президента разполага със собствен такъв и възстановяването на разноски следва да бъде постановено спрямо нея.

Така мотивиран и на основание чл.41, ал.1 ЗДОИ, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 02-03-78/17.02.2017г. на главния секретар на президента на Република България.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“, регистрирано по ф. д. № 252/2007г. на Окръжен съд Варна, против мълчалив отказ по заявление вх. № 63-00-14/06.02.2017 г. по описа на администрацията на президента, за предоставяне на достъп до информация, описана в т.1.3. от заявлението.

ОСЪЖДА „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“, регистрирано по ф. д. № 252/2007г. на Окръжен съд Варна, да заплати на Администрацията на президента сумата 50 (петдесет) лева – разноски по делото.

ОСЪЖДА Администрацията на президента да заплати на „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“, регистрирано по ф. д. № 252/2007г. на Окръжен съд Варна, сумата 5 (пет) лева – разноски по делото. Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: